

munerne har fået, ikke altid er sådan fordelt, at de bliver kompenseret for det; det er det ene.

Det andet er, at det jo er penge, som i den grad er øremærkede. Det synes jeg står i kontrast til ordførerens meldinger så sent som her i morges om, at der ikke står skattelettelser på Dansk Folkepartis program; der står velfærd på Dansk Folkepartis program. Og det synes jeg må skære i ørerne rundtomkring i kommunerne, hvor man har haft den oplevelse, at Dansk Folkeparti har støttet en skattelettelser, som har gjort, at kommunernes i forvejen uoverskuelige situation er blevet gjort endnu værre. Vækker det ikke til eftertanke eller fortrydelse?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er et rigtig, rigtig godt eksempel, fordi lige præcis når det drejer sig om den nedsatte forældrebetaling fra 33 pct. som lovmaksimum til 25 pct., vil jeg sige, at man regner med, at det i tabte indtægter til det offentlige kostede 0,5 mia. kr., som staten så gav til kommunerne. Og det er nemlig fuldstændig rigtigt, som fru Margrethe Vestager siger, at det jo har givet det, at nogle kommuner har fået mere, end de egentlig har tabt, og andre kommuner har fået mindre, end de har tabt.

Hvad kunne man gøre der? Man kunne sige, at man sendte pengene ud, altså man lavede en aftale med den enkelte kommune, og så sendte man pengene fra staten direkte ud til den. Det vil jo, kan vi også høre på den radikale fru Margrethe Vestager, have en større retfærdighed over sig. Men kan vi få lov til det? Vil Det Radikale Venstre støtte sådan en økonomisk politik over for kommunerne? Man vil ikke få vrøvl med Dansk Folkeparti.

Jeg har den opfattelse, at det ville vi aldrig få igennem med radikal opbakning, fordi De Radikale vil sige, at det kommunale selvstyre er bundet i, at man laver aftaler på vegne af alle kommuner under et, og når staten giver en kompensation til kommunerne for et eller andet, så bliver det fordelt efter det her såkaldte bloktilskudsprincip. Men jeg synes da, det er en meget interessant åbning, at man peger på det her problem, at nogle kommuner har fået for meget, og nogle kommuner har fået for lidt, fordi det bliver fordelt efter de principper, der gælder i dag.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hr. Thulesen Dahl brugte ikke meget af sin ordførelse til sådan at kigge på, hvad der sker ude i kommunerne. Det kan man måske godt forstå, fordi sagen er jo, at Dansk Folkeparti har ansvar for samtlige de store aftaler, der er lavet, og som vedrører den kommunale økonomi; aftaler i forbindelse med strukturreformen, udligningsreformen og finanslove gennem en lang periode.

Dansk Folkeparti plejer jo at sige, at de har meget stor indflydelse. Jeg vil så spørge: Hvordan føles indflydelsen nu, hvor vi er i en situation, hvor der har fundet en beskæring sted i den her regerings levetid, og hvor f.eks. tildelingen af hjemmehjælpstimer til den enkelte ældre er faldet og faldet og faldet og fortsætter med det? Sker det, fordi Dansk Folkeparti er blevet snydt? Altså, var Dansk Folkeparti ikke dygtige nok, lod de sig besnakke af en meget snakkende finansminister? Eller var Dansk Folkeparti kyniske nok til at sige: Det går nok, og der er nok ingen, der opdager det? For det er jo helt oplagt, at virkeligheden ikke ser ud, som Dansk Folkeparti har sagt den skulle se ud. Er man blevet snydt, er det finansministeren, der har besnakked Dansk Folkeparti, eller hvad er det, der er sket?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu kiggede jeg lige i mit manuskript. Det er godt nok stikord, jeg har i det, når jeg holder tale, men de forholder sig stort set alene til det, der handler om kommunernes situation. Så det er jo lidt overraskende, at hr. Villy Søvndal åbenbart ikke hørte den og alligevel vælger at stille et spørgsmål med baggrund i, hvad jeg så har sagt og ikke sagt. For vi er meget optaget af, hvad der foregår i kommunerne, vi bor sådan set selv i kommuner, og alle herinde har børn, der skal passes osv. Så vi er alle sammen dybt optaget af, hvad der sker i kommunerne.

Derfor er det afgørende for os, at det har udviklet sig sådan, også i de her år hr. Villy Søvndal berører, at pengene til kommunerne er blevet stadig flere. Så kan det godt være, at kommunerne vælger at prioritere på en måde, som ikke huer os. Og derfor kan det jo godt være, at vi skal ind og overveje, om vi i højere grad skal styre noget økonomi, f.eks. styre en økonomi frem til de ældre, som har behov for en større håndsrækning. Det kan vi jo f.eks. gøre ved de finanslovforhandlinger, vi har her i efteråret, hvor vi skal diskutere nogle af de her puljer, som